

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 258/2015-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. apríla 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ludmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 98/2011 z 19. septembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2013 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Cdo 98/2011 z 19. septembra 2013 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Sťažnosťou napadnutým rozhodnutím najvyšší súd odmietol dovolanie sťažovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa o zamietnutí žaloby sťažovateľov vo veci o určenie vlastníctva. Sťažovatelia uviedli ako dôvod dovolania existenciu vady podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku a nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. V sťažnosti doručenej ústavnému súdu namietajú arbitrárnosť záverov najvyššieho súdu, ktorý dovolanie odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. V sťažnosti poukazujú na jednotlivé časti napadnutého uznesenia, s ktorými nesúhlasia. Tieto sa týkajú posúdenia ich námietok, a to postupu súdu prvého stupňa, ku ktorému uviedli, že Okresný súd Žiar nad Hronom po záverečných rečiach ešte vykonal dokazovanie písomnými dôkazmi, čím im odňal právo vyjadriť sa k vykonanému odkazovaniu a k právnej stránke veci, pričom túto vadu odvolací súd neodstránil. Namietajú tiež, že súdy nezistili dostatočne skutkový stav veci a nesprávne ho právne posúdili.

Na základe uvedeného navrhujú, aby ústavný súd rozhodol, že uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 98/2011 z 19. septembra 2013 boli porušené ich práva, ktoré označili v petite sťažnosti, v nadväznosti na to žiadajú, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Žiadajú aj o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Sťažnosť sťažovateľov v predloženom znení nespĺňa náležitosti sťažnosti predpísané v § 20 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovatelia uviedli, že v konaní pred ústavným súdom ich zastupuje advokát [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], k sťažnosti však nepriložili splnomocnenie osvedčujúce túto skutočnosť a menovaný advokát ich sťažnosť nepodpísal. Ústavný súd preto nepovažoval podmienku povinného právneho zastúpenia za splnenú. Okrem toho sťažnosť neobsahuje jasné a zrozumiteľné odôvodnenie k jednotlivým článkom ústavy, listiny a dodatkového protokolu, ktoré by mohlo byť podkladom posúdenia ústavným súdom. Tento nedostatok je možné odstrániť doplnením sťažnosti prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu. Ústavný súd preto listom z 25. novembra 2014 sťažovateľov upozornil na nedostatky ich sťažnosti a vyzval ich na ich odstránenie. Zároveň sťažovateľov poučil o možnosti požiadať o ustanovenie advokáta Centrum právnej pomoci a vyzval ich, aby v lehote 15 dní odstránili nedostatky sťažnosti alebo aby preukázali, že podali písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci. Ústavný súd zároveň sťažovateľov upozornil, že ak nespĺnia podmienky uvedené vo výzve, môže byť ich sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovatelia reagovali na výzvu podaniami doručenými 6. januára 2015, v ktorých požiadali o zaslanie fotokópie celého spisu a o predĺženie lehoty na jej splnenie. Ústavný súd listom z 13. januára 2015 zaslal každému sťažovateľovi fotokópiu súdneho spisu, opäť ich vyzval na doplnenie podania v lehote 10 dní od doručenia výzvy a súčasne ich poučil o následkoch jej nesplnenia. Sťažovatelia prevzali výzvu 7., resp. 9. februára 2015 a do určenej lehoty a dňu predbežného prerokovania ich podania na ňu nereagovali.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažnosť sťažovateľov neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde. Sťažovatelia dosiaľ nepredložili ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ani nedoplňili odôvodnenie svojej sťažnosti.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažnosť ani po predchádzajúcej výzve ústavného súdu neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde napriek tomu, že sťažovateľov poučil, aké náležitosti má obsahovať, a zároveň ich upozornil, že ak v určenej lehote sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplnia, môže byť odmietnutá z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd na tomto základe po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2015